

Ruth

Ruth1

- 1 *In de dagen, als de richters richtten, zo geschiedde het, dat er honger in het land was; daarom toog een man van Bethlehem-juda, om als vreemdeling te verkeren in de velden Moabs, hij, en zijn huisvrouw, en zijn twee zonen.*
- 2 *De naam nu dezès mans was Elimelech, en de naam zijner huisvrouw Naomi, en de naam zijner twee zonen Machlon en Chiljon, Efrathers, van Bethlehem-juda; en zij kwamen in de velden Moabs, en bleven aldaar.*
- 3 *En Elimelech, de man van Naomi, stierf; maar zij werd overgelaten met haar twee zonen.*
- 4 *Die namen zich Moabietische vrouwen; de naam der ene was Orpa, en de naam der andere Ruth; en zij bleven aldaar omtrent tien jaren.*
- 5 *En die twee, Machlon en Chiljon, stierven ook; alzo werd deze vrouw overgelaten na haar twee zonen en na haar man.*
- 6 *Toen maakte zij zich op met haar schoondochters, en keerde weder uit de velden van Moab; want zij had gehoord in het land van Moab, dat de HEERE Zijn volk bezocht had, gevende hun brood.*
- 7 *Daarom ging zij uit van de plaats, waar zij geweest was en haar twee schoondochters met haar. Als zij nu gingen op den weg, om weder te keren naar het land van Juda,*
- 8 *Zo zeide Naomi tot haar twee schoondochters: Gaat heen, keert weder, een iegelijk tot het huis van haar moeder; de HEERE doe bij u weldadigheid, gelijk als gij gedaan hebt bij de doden, en bij mij.*
- 9 *De HEERE geve u, dat gij ruste vindt, een iegelijk in het huis van haar man! En als zij haar kuste, hieven zij haar stem op en weenden;*
- 10 *En zij zeiden tot haar: Wij zullen zekerlijk met u wederkeren tot uw volk.*
- 11 *Maar Naomi zeide: Keert weder, mijn dochters! Waarom zoudt gij met mij gaan? Heb ik nog zonen in mijn lichaam, dat zij u tot mannen zouden zijn?*
- 12 *Keert weder, mijn dochters! Gaat heen; want ik ben te oud om een man te hebben. Wanneer ik al zeide: Ik heb hoop, of ik ook in dezen nacht een man had, ja, ook zonen baarde;*
- 13 *Zoudt gij daarnaar wachten, totdat zij zouden groot geworden zijn; zoudt gij daarnaar opgehouden worden, om geen man te nemen? Niet, mijn dochters! Want het is mij veel bitterder dan u; maar de hand des HEEREN is tegen mij uitgegaan.*
- 14 *Toen hieven zij haar stem op, en weenden wederom; en Orpa kuste haar schoonmoeder, maar Ruth kleefde haar aan.*
- 15 *Daarom zeide zij: Zie, uw zwagerin is wedergekeerd tot haar volk en tot haar goden; keer gij ook weder, uw zwagerin na.*
- 16 *Maar Ruth zeide: Val mij niet tegen, dat ik u zou verlaten, om van achter u weder te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik ook heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten; uw volk is mijn volk, en uw God mijn God.*
- 17 *Waar gij zult sterven, zal ik sterven, en aldaar zal ik begraven worden; alzo doe mij de HEERE en alzo doe Hij daartoe, zo niet de dood alleen zal scheiding maken tussen mij en tussen u!*
- 18 *Als zij nu zag, dat zij vastelijk voorgenomen had met haar te gaan, zo hield zij op tot haar te spreken.*
- 19 *Alzo gingen die beiden, totdat zij te Bethlehem inkwamen; en het geschiedde, als zij te Bethlehem inkwamen, dat de ganse stad over haar beroerd werd, en zij zeiden: Is dit Naomi?*

20 Maar zij zeide tot henlieden: Noemt mij niet Naomi, noemt mij Mara; want de Almachtige heeft mij grote bitterheid aangedaan.

21 Vol toog ik weg, maar ledig heeft mij de HEERE doen wederkeren; waarom zoudt gij mij Naomi noemen, daar de HEERE tegen mij getuigt, en de Almachtige mij kwaad aangedaan heeft?

22 Alzo kwam Naomi weder, en Ruth, de Moabietische, haar schoondochter, met haar, die uit de velden Moabs wederkwam; en zij kwamen te Bethlehem in het begin van den gersteoogst.

Ruth in het geslachtsregister

Mattheüs 1

1 Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS, den Zoon van David, den zoon van Abraham.

2 Abraham gewon Izak, en Izak gewon Jakob, en Jakob gewon Juda, en zijn broeders;

3 En Juda gewon Fares en Zara bij Thamar; en Fares gewon Esrom, en Esrom gewon Aram;

4 En Aram gewon Aminadab, en Aminadab gewon Nahasson, en Nahasson gewon Salmon;

5 En Salmon gewon Booz (Hebreeuws; Boaz) bij **Rachab** (de hoer uit Jericho), en Booz gewon Obed bij **Ruth**, en Obed gewon Jessai (Hebreeuws; Isäi);

6 En Jessai gewon David, den koning; en David, den koning, gewon Salomon bij degene, die Uria's vrouw was geweest;

Dit is het geslachtsregister lopend vanaf Abraham, via David, en uiteindelijk naar de Heere Jezus Christus. De Heere Jezus Christus is daarmee ook de erfgenaam van de Troon, want dit is de koninklijke lijn. David was koning van Israël. In deze opsomming van namen, vinden wij ook de naam Ruth. Rachab was de vrouw uit Jericho, die de twee verspieders verborg (zie de studie 'De muren van Jericho') Zij trouwde met Salmon, en kreeg de zoon 'Boaz'. Deze Boaz trouwde met Ruth, en zij kregen de zoon Obed. Ruth wordt apart genoemd in het geslachtsregister.

Op grond van 'alleen geloof'

In het Bijbelboek Ruth wordt de *moeder* van Boaz niet genoemd, maar zij wordt dus wél genoemd in Mattheüs één. In Ruth vier wordt de *vader* van Boaz genoemd, namelijk Salmon. Salmon (of Salma) was getrouwd met Rachab, de hoer. In de Bijbel wordt zij nadrukkelijk 'de hoer' genoemd, zodat wij weten dat ieder mens *alleen op grond van geloof* gerechtvaardigd wordt. In feite is ieders natuurlijke mens een hoer, allen ontrouw aan de Man. Het gaat er bij God niet om, wie Rachab was, en wat zij deed. Zij *geloofde* in de God van Israël, en heeft haar geloof daadwerkelijk gedemonstreerd. Daarom werd zij ook gered.

Hebreeën 11

30 Door het geloof zijn de muren van Jericho gevallen, als zij tot zeven dagen toe omringd waren geweest.

31 Door het geloof is Rachab, de hoer, niet omgekomen met de ongehoorzamen (=ongelovigen), als zij de verspieders met vrede had ontvangen.

Jakobus 2

25 En desgelijks ook Rachab, de hoer, is zij niet uit de werken gerechtvaardigd geweest, als zij de gezondenen heeft ontvangen, en door een anderen weg uitgelaten?

26 Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, alzo is ook het geloof zonder de (Vruchtbare-, Goede-)werken dood.

Voorouders van de Heere Jezus Christus

Ruth 4

18 Dit nu zijn de geboorten van Perez: Perez gewon Hezron;

19 En Hezron gewon Ram; en Ram gewon Amminadab;

20 En Amminadab gewon Nahesson; en Nahesson gewon Salma;

21 En Salmon gewon Boaz, en Boaz gewon Obed;

*22 En Obed gewon Isai; en Isai gewon **David**.*

Rachab was een hoer, maar is dus een gelovige vrouw geworden. Zij werd toegevoegd aan de stam van Juda. Dat gebeurde met alle gelovigen uit de niet-Joodse volkeren (gelovigen uit Heidenen). Ook Ruth was geen vrouw uit het Volk Israël, zij was een Moabitische. Zij zijn dus *wel* voorouders van de Heere Jezus Christus! Het is opvallend dat Ruth *apart* genoemd wordt in het geslachtsregister. Je ziet hierboven in Ruth vier dat uit het huwelijk van Boaz en Ruth uiteindelijk koning David geboren wordt. Hiermee eindigt het Boek Ruth.

Boekrol

Het boek Ruth heet in het Hebreeuws 'Megillat Ruth'. Dat betekent; de boekrol van Ruth. Het Boek Ruth is één van de vijf Boekrollen die gebruikt wordt in de Tempel, later de synagoge. Het wordt gelezen op het Wekenfeest. Dit feest, zeven weken na Pasen (ons Pinksterfeest), viert de graanoogst. Dat sluit goed aan bij het Boek Ruth want daarin wordt gesproken over het oogsten van de Gerst, en later de Tarwe.

Ruth 1

*22 Alzo kwam Naomi weder, en Ruth, de Moabietische, haar schoondochter, met haar, die uit de velden Moabs wederkwam; en zij kwamen te Bethlehem in het begin van den **gersteoogst**.*

Ruth 1

1 In de dagen, als de richters richtten, zo geschiedde het, dat er honger in het land was; daarom toog een man van Bethlehem-juda, om als vreemdeling te verkeren in de velden Moabs, hij, en zijn huisvrouw, en zijn twee zonen.

Rechters

Richteren 2

18 En wanneer de HEERE hun richteren verwekte, zo was de HEERE met den richter, en verlostte hen uit de hand hunner vijanden, al de dagen des richters; want het berouwde den HEERE, huns zuchtens halve vanwege degenen, die hen drongen en die hen drukten.

Richters zijn rechters. Richters gaven *richting* aan het Volk, in afwachting van de koning. Zij gaven leiding in de strijd tegen vijanden, en traden vervolgens op als rechters. In feite was er, ten tijde van Ruth, geen centraal gezag. Richters moesten Zijn Volk terugbrengen naar het Woord van God. Al deze Richters in het Bijbelboek Richteren, zijn typen van de 'Enige Ware Richter.' De Ware Rechter is de Hogepriester van het Nieuwe Verbond, de Heere Jezus Christus. Het Volk vroeg een échte koning, en de Heere gaf haar Koning Saul. Later ging dit koningschap over op het huis van David. Dat is een Bijbels principe. Het eerste is *tijdelijk*, en het tweede is *blijvend*.

Het eerste is tijdelijk, het tweede is blijvend

Zo zijn er meer voorbeelden in de Bijbel. Deze wereld, de oude Schepping is voor *tijdelijk*. De oude Schepping zal vergaan. Er komt een nieuwe, *eeuwige*, Schepping voor in de plaats. En zo is het ook met ons. Ons aardse leven is *tijdelijk*, maar wij ontvangen nieuw, *eeuwig*, leven van de Heere. Wij hebben dat nu al ontvangen in onze harten. Dit Bijbelse beginsel komt regelmatig terug.

Hebreeën 10

9 Toen sprak Hij: Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het eerste weg, om het tweede te stellen.

Er was geen koning in Israël

De tijd waarin Ruth leefde, is dus de tijd waarin er richters waren. Toen speelde de *letterlijke* geschiedenis van het Boek Ruth. Het kenmerk van de dagen van de richters, staat in het laatste vers van het Boek Richteren. 'Er was geen Koning in Israël'. Richteren gaat vooraf aan het Boek Ruth. In dit vers, voorafgaand dus aan het *eerste* vers van Ruth één, staat feitelijk ook de *profetische* betekenis van het Boek Ruth. (zie ook de studie 'Typologische en profetische betekenis Boek Ruth- deel 1')

Richteren 21

*25 In die dagen was **er geen koning in Israël**; een iegelijk deed, wat recht was in zijn ogen.*

Profetische betekenis

Het Boek Ruth heeft, naast de *letterlijke* geschiedenis, ook een *profetische* betekenis. Het is namelijk een beeld van wat er met het Volk Israël zal gaan gebeuren. In de toekomst. Ná de zeventigste Jaarweek zal de Heere Jezus Christus namelijk terugkomen als Koning van Israël. Hij is de Ware David.

Romantische liefdesgeschiedenis

In het Boek Ruth, spelen drie vrouwen een belangrijke rol; Naomi, Orpa, en natuurlijk Ruth. Boaz is de belangrijkste man in de geschiedenis. Ruth en Boaz gaan trouwen. Het is een romantische liefdesgeschiedenis, met een goede afloop. Het is een *prachtig* verhaal, maar er zit ook een rijke profetische betekenis in opgesloten. Om alles goed te kunnen begrijpen is het raadzaam ook de volgende studie te lezen; 'Boek Ruth uitleg gerste- en tarweogst'.

Naomi = Mijn lieflijkheid; Lieflijk; Aangenaam; Zoet
Orpa = Koppig; Hardnekkig; Vruchtbaar
Ruth = Vriendelijk; vriendschap

Ruth 1

1 In de dagen, als de richters richtten, zo geschiedde het, dat er honger in het land was; daarom toog een man van Bethlehem-juda, om als vreemdeling te verkeren in de velden Moabs, hij, en zijn huisvrouw, en zijn twee zonen.

Honger

Honger = רעב = Ra-ab = Raaf; Schemering
= Raaf = Type van de dood, want er is geen voedsel, en dus geen leven.

Honger is in de Bijbel, over het algemeen, een oordeel van de Heere. Abraham bijvoorbeeld, moest vluchten uit zijn land, omdat er honger was. En later moest ook Izak vertrekken vanwege honger. Honger kan ook een beeld zijn van een ontrouw Volk. Omdat er honger was, gingen een man, zijn vrouw en twee zonen vanuit Bethlehem-Juda op weg naar de velden van Moab. Op zich merkwaardig, want Bethlehem betekent 'Broodhuis'.

Genesis 12

10 En er was honger in dat land; zo toog Abram af naar Egypte, om daar als een vreemdeling te verkeren, dewijl de honger zwaar was in dat land.

Genesis 26

1 En er was honger in dat land, behalve den eersten honger, die in de dagen van Abraham geweest was; daarom toog Izak tot Abimelech, de koning der Filistijnen, naar Gerar.

2 En de HEERE verscheen hem en zeide: Trek niet af naar Egypte; woon in het land, dat Ik u aanzeggen zal;

Buiten de wereld

Overdrachtelijk is dit ook op ons van toepassing. Ook wij zijn *vreemdelingen* hier in deze wereld. Wij leven wel *in* de wereld, maar zijn niet *ván* de wereld. In deze wereld heerst *ook* honger. Brood is in de Bijbel een beeld van het Woord van God. Er is geen belangstelling voor de Bijbel. Geestelijke armoede; niet gevoed willen worden door het geestelijke Brood. Christus is het Ware Brood dat uit de Hemel neerdaalde. Voor ons gelovigen is er geen honger, zowel letterlijk als figuurlijk niet, maar wij zijn *wél* de vreemdelingen, en bijwoners, in dit land. (zie ook de studie; 'Buiten de wereld')

Hebreeën 11

13 Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben dezelve van verre gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben beleden, dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde waren.

Christus is het Ware Brood

Johannes 6

47 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven.

48 Ik ben het Brood des levens.

49 Uw vaders hebben het Manna gegeten in de woestijn, en zij zijn gestorven.

50 Dit is het Brood, dat uit den hemel nederdaalt, opdat de mens daarvan ete, en niet sterve.

51 Ik ben dat levende Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven. En het Brood, dat Ik geven zal, is Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven der wereld.

De Heere Jezus Christus is het Ware Brood van God. Hij is het Brood uit de Hemel. Hij is het Brood des Levens. Met Hem zouden wij ons voeden. Geestelijk Voedsel. Eten is typologisch *deelhebben aan hetzelfde leven*, deelhebben aan hetzelfde Woord; deelhebben aan hetzelfde Opstandingsleven. Iedereen die van Hem eet, iedereen die Zijn Woord gelooft, zal voor Eeuwig leven. Iedereen die Zijn Woord gelooft, zal delen in Zijn Opstandingsleven. Zal deelhebben aan Hem. Het Ware Brood lag dan ook in een voederbak, want een kribbe is een voederbak. Dus eigenlijk lag het Brood des Levens in de voederbak! Wij zouden ons voeden met dat Levende Brood. De Heere Jezus, als het Woord van God, en als het Brood des Levens, werd geboren in het Broodhuis.

Bethlehem

Bethlehem לחם בית = Bajith Lechem = Broodhuis
 לחם = Lechem = Brood
 מלח = Malach = Zout
 חלם = Cholem = Droom
 חמל = Chamal = Sparen van iemands leven

Ruth 1

2 De naam nu dezès mans was Elimelech, en de naam zijner huisvrouw Naomi, en de naam zijner twee zonen Machlon en Chiljon, Efrathers, van Bethlehem-juda; en zij kwamen in de velden Moabs, en bleven aldaar.

Broedervolk

Het hele gezin vertrok dus vanwege hongersnood. Vanuit Bethlehem, ongeveer tien kilometer ten zuiden van Jeruzalem, vanuit de Westelijke kant van de dode zee. Ze vertrokken om te verblijven in de velden van Moab. Dit ligt aan de Oostelijke kant van de dode zee. Moab lag naast Edom en Amon, deze drie gebieden vormen tegenwoordig de staat Jordanië. Moab was het gebied van de nazaten van Moab.

Moab

Moab was een zoon van Lot en zijn oudste dochter, dus een bastaard. Amon was een kleinzoon van de jongste dochter van Lot. Moabieten zijn dus een *broedervolk* van het Volk Israël. Een Volk met oudere, eerdere rechten dan Israël. Naar *menselijke* maatstaven had Lot,

een neef van Abraham, oudere en dus hogere rechten dan Abraham. Maar uit Abraham zou het wáre zaad, Christus, voortkomen. Christus, de Zoon van Abraham, de Zoon van David.

Genesis 19

36 En de twee dochters van Lot werden bevrucht van haar vader.

*37 En de eerstgeborene baarde een zoon, **en noemde zijn naam Moab**; deze is de vader der **Moabieten**, tot op dezen dag.*

*38 En de jongste baarde ook een zoon, en noemde zijn naam Ben-ammi; deze is de vader der **kinderen Ammons**, tot op dezen dag.*

Vijandigheid van ‘broedervolken’

Moab betekent ‘vanuit de vader’. Hij had dus een nogal dubieuze oorsprong. De Moabieten waren een Volk dat feitelijk niet tot het Volk Israël gerekend werd, maar oorspronkelijk wel bepaalde familiebanden daarmee had. Ook bij Edom was dit het geval, hij was namelijk een *broer* van Jakob. Jakob werd later Israël genoemd. Ook Ismaël dacht, boven Izak, het eerstgeboorterecht te krijgen. In de Bijbelse geschiedenis zijn het vaak de Moabieten, Ammonieten en Edomieten, naast nog andere volkeren, die vijandig staan ten opzichte van het Volk Israël.

Strijd om het eerstgeboorterecht

De grootste reden van deze vijandigheid is dat zij *niet* het eerstgeboorterecht hebben gekregen. Dat werd namelijk gegeven aan Abraham, Izak, Jakob, en via Jakob aan Jozef. Via Jozef kwam dat eerstgeboorterecht terecht bij Efraïm. Tot op vandaag de dag is er daardoor veel haat, strijd en jaloezie ten opzichte van Israël. Het gezin gaat dus, als vreemdeling, wonen in het gebied van Moab, in feite een vijandig gebied. Typologisch bevinden ze zich tussen de Heidenen. In de Bijbel zijn Heidenen alle niet-Joden.

Ruth 1

2 De naam nu dezès mans was Elimelech, en de naam zijner huisvrouw Naomi, en de naam zijner twee zonen Machlon en Chiljon, Efrathers, van Bethlehem-juda; en zij kwamen in de velden Moabs, en bleven aldaar.

Betekenis van de Hebreeuwse namen

- Elimelech = *Mijn God is Koning*
= Type van Jehovah, Die met Naomi, met Zijn Volk Israël, meegaat
- Naomi = *Mijn lieflijkheid; mijn genoegzaamheid; mijn plezier; aangenaam; zoet*
= Type van het natuurlijke Volk Israël, de vrouw van Jehovah
Er vindt wel gemeenschap plaats, maar hetgeen geboren wordt, sterft toch
- Machlon = *Hij die zwak is; ziek is; ziekte; zwak; zwakheid; kwaal; wegnemen; uitwissen*
Man van Ruth
= Type van de 2-Stammen
- Chiljon = *Bezwijking Vernietigen; ruïne; wegwijnen; smachten; beëindigen*
Man van Orpha
= Type van de 10-Stammen

Efratha = Positieve betekenis; *vruchtbaarheid*; vruchtbaar zijn
Negatieve zin; *gij zijt as* (rouw en verdriet)

Efrathers van Bethlehem-juda

Micha 5

*1 En gij, **Bethlehem Efratha!** (Bethlehem was de stad van David. Daar werd hij geroepen en gezalft) zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een **Heerser zal zijn in Israël**, en Wiens uitgangen (Wiens Oorsprong) zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid. (Hij wordt geboren uit David, maar Zijn Oorsprong is veel eerder dan die van David. Dit kan maar op Eén van toepassing zijn. Op Christus!!)*

1 Samuël 17

*12 David nu was de zoon van den **Efrathischen man van Bethlehem-juda**, wiens naam was Isai, en die acht zonen had, en in de dagen van Saul was hij een man, oud, afgaande onder de mannen.*

Ruth 1

3 En Elimelech, de man van Naomi, stierf; maar zij werd overgelaten met haar twee zonen.

Elimelech

Eli betekent God en Melech betekent Koning. Elimelech stierf, meer weten we eigenlijk niet van hem. Zijn naam komt zes keer voor in de Bijbel, en alle zes de keren is dat in het Boek Ruth. Ruth was nu alleen met haar twee zonen.

Ruth 1

4 Die namen zich Moabitische vrouwen; de naam der ene was Orpa, en de naam der andere Ruth; en zij bleven aldaar omtrent tien jaren.

Ruth is een gelovige vrouw uit een Heidens Volk

Op zich is het merkwaardig dat mannen uit de stam van Juda, een huwelijk aangingen met een Heidense vrouw. In de Wet staat namelijk dat een Israëliet dat beter niet zou doen. Ook Salomo had liefde voor Moabitische vrouwen. Daardoor was Salomo niet meer onverdeeld dienaar van God. Deze gebeurtenis wordt als waarschuwing gegeven voor het Volk Israël. Het gevaar is ontrouw aan God zijn. Ruth was echter *wel* een heel gelovige vrouw, lezen we verderop in het hoofdstuk. Als Heiden, uit de Moabieten, *kiest* zij ervoor om de God van Israël te dienen. 'Uw God is mijn God, en uw Volk is mijn Volk' zegt ze iets verderop.

Deuteronomium 7

2 En de HEERE, uw God, hen zal gegeven hebben voor uw aangezicht, dat gij ze slaat (overwint); zo zult gij hen ganselijk verbannen; gij zult geen verbond met hen maken, noch hun genadig zijn. (het waren tenslotte goddeloze Volkeren)

3 Gij zult u ook met hen niet vermaagschappen (met elkaar trouwen); gij zult uw dochters niet geven aan hun zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen.

4 Want zij zouden uw zonen van Mij doen afwijken (**ontrouw worden**), dat zij andere goden zouden dienen; en de toorn des HEEREN zou tegen ulieden ontsteken, en u haast verdelgen.

1 koning 11

1 En de koning Salomo had veel vreemde vrouwen lief, en dat benevens de dochter van Farao: **Moabietische**, Ammonietische, Edomietische, Sidonische, Hethietische;

2 Van die volken, waarvan de HEERE gezegd had tot de kinderen Israëls: Gijlieden zult tot hen niet ingaan, en zij zullen tot u niet inkomen; zij zouden zekerlijk uw hart achter hun goden neigen (**het hart van Salomo was niet meer helemaal van God, hij offerde ook aan andere goden**); aan deze hing Salomo met liefde.

Ruth en Orpa

Orpa	=	<i>Koppig</i> ; hardnekkig; verslappen (ongelovig)
	=	Vrouw van Chiljon
	=	Type van het gelovig overblijfsel van de 10-stammen van Israël
Ruth	=	<i>Bevochtigen</i> ; naaste; metgezellin (type van wedergeboren Volk Israël)
	=	Vrouw van Machlon
	=	Type van het gelovig overblijfsel van de 2-Stammen van Israël
	=	De overgrootmoeder van David

Het blijft een beetje vaag of ook Orpa een gelovige vrouw is. Ze heeft in ieder geval wél gehoord over de God van Israël. Nadat haar man is overleden, gaat zij weer terug naar haar Moabitische familie. Verderop staat er in het hoofdstuk dat zij is teruggekeerd 'naar haar familie en naar haar *goden*'. In tegenstelling tot Ruth, zij keerde zich naar God.

Ruth 1

4 Die namen zich Moabietische vrouwen; de naam der ene was Orpa, en de naam der andere Ruth; en zij bleven aldaar omtrent tien jaren

Tien jaren

Tien jaren; dit staat er natuurlijk niet voor niks! Alle getallen in de Bijbel hebben een typologische betekenis, anders zouden zij niet genoemd worden. Het kan een *positieve*, maar ook *negatieve* betekenis hebben. Hier wordt het negatieve bedoeld, het staat immers in verband met *honger*. Ook *verzoeking* en *verdrukking* staan in de Bijbel in verband met het getal tien. In de velden van Moab vond het gezin een tijdlang rust, en zij had geen honger. Maar er overkomt Naomi in die tien jaren ook heel veel verdriet. Ze verliest haar man en haar beiden zoons.

Verzoeking en verdrukking

Numeri 14

21 Doch zekerlijk, zo waarachtig als Ik leef, zo zal de ganse aarde met de heerlijkheid des HEEREN vervuld worden!

22 Want al de mannen, die gezien hebben Mijn heerlijkheid, en Mijn tekenen, die Ik in Egypte en in de woestijn gedaan heb, en Mij nu **tienmaal verzocht** hebben, en Mijner stem niet zijn gehoorzaam geweest; (zij hebben de Belofte van God, tien keer niet geloofd)

23 Zo zij het land, hetwelk Ik aan hun vaders gezwoeren heb, zien zullen. Ja, geen van die Mij getergd hebben, zullen dat zien!

Openbaring 2

10 Vrees geen der dingen, die gij lijden zult. Ziet, de duivel zal enigen van ulieden in de gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt; en gij zult een verdrukking hebben van **tien dagen**. Zijt getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon des levens.

Tien vingers en tien tenen

Het getal tien staat ook voor het Woord van God. Zoals ook de tien geboden, de Wet van Mozes. Maar je ziet het getal in Genesis één al terug. Bij de dagen van de (her-)Schepping. Daar staat namelijk *tien* keer 'God zeide' (...daar zij licht, etc). Het getal tien geeft dus het spreken van God weer. De mens heeft tien tenen, en tien vingers, dit spreekt over de verantwoordelijkheid die élk mens heeft ten opzichte van het Woord van God. Hoe handelt (= 10 vingers), en hoe wandelt (= 10 tenen) de mens in het Woord van God? Of stelt de mens zijn eigen woord = zijn eigen handel (= 10) en wandel (= 10) *hog*er dan het Woord van God?

Ruth1

5 En die twee, Machlon en Chilion, stierven ook; also werd deze vrouw overgelaten na haar twee zonen en na haar man.

6 Toen maakte zij zich op met haar schoondochters, en keerde weder uit de velden van Moab; want zij had gehoord in het land van Moab, dat de HEERE Zijn volk bezocht had, gevende hun brood.

Namoi en Ruth gaan terug naar Efratha- Bethlehem

Haar beide zoons, Machlon en Chilion, stierven ook. Dat was erg verdrietig voor Naomi. Naomi bleef toen achter met haar twee schoondochters. En via één van deze schoondochters, Ruth, komt het nageslacht bij de Heere Jezus terecht! Na tien jaren gaat Naomi weer terug naar Efratha, want ze heeft in Moab gehoord dat de Heere weer brood gegeven heeft aan haar Volk. Natuurlijk heeft dit een profetische betekenis; 'God zag, na tien jaren, weer om naar Zijn Volk, en geeft hen Brood'. In de toekomst, na de zeventigste Jaarweek zal God weer omkijken naar een gelovig overblijfsel van het Volk Israël. Ook dan zal de Heere haar brood geven, het Ware Brood. Geestelijk Voedsel, het Woord van God.

Openbaring 12

6 En de vrouw (= gelovig overblijfsel van het Volk Israël) vluchtte in de woestijn, alwaar (= Petra) zij een plaats had, haar van God bereid, opdat zij (= de Gemeente) haar aldaar zouden voeden duizend tweehonderd zestig dagen. (= drieënhalf jaar)

Vicieuze cirkel

In het Boek Richteren gebeurt dit vaker, na ontrouw van het Volk Israël; dat de Heere Zijn Volk loslaat, en in de macht geeft van een vijandig Volk, of honger laat komen over het Volk. Als het Volk, in hun lijden en nood, dan *toch* weer de Heere aanroept, stuurt de Heere een *Richter*, een verlosser. Of in dit geval; God zorgt dat er weer brood is. Dan gaat het even goed, maar daarna begint het weer van voren af aan. Het Volk is ontrouw, en bekeert zich later, waarna de Heere uiteindelijk hun ontrouw weer vergeeft. Een vicieuze cirkel. Dus nu bracht de Heere verlossing door hen brood te geven.

Ruth 1

7 Daarom ging zij uit van de plaats, waar zij geweest was en haar twee schoondochters met haar. Als zij nu gingen op den weg, om weder te keren naar het land van Juda,
8 Zo zeide Naomi tot haar twee schoondochters: Gaat heen, keert weder, een iegelijk tot het huis van haar moeder; de HEERE doe bij u weldadigheid, gelijk als gij gedaan hebt bij de doden, en bij mij.

De Heere is Barmhartig aan hen die Hem liefhebben

Naomi vertrok vanuit Moab, samen met haar schoondochters, op weg naar het Broodhuis. Naomi zegt tegen haar schoondochters dat zij terug moeten keren naar het huis van hun *moeder*. Naomi zegt *niet* dat zij terug zouden keren naar hun *vader*. Hun vader was immers de god van Moab! Naomi stuurt Orpa en Ruth niet terug naar een andere god. Ze zegt *wel* dat, als ze teruggaan naar Moab, zij wenst dat de Heere dan met hen zal zijn. De Heere, de God van Israel, zal hen in het buitenland, Zijn Weldadigheid bewijzen. De Heere is Welwillend, en Barmhartig aan hen die geloven. We hebben dus te maken met gelovige schoondochters. Het staat er niet *expliciet*, maar we kunnen het tussen de regels door lezen.

Exodus 20

*6 En doe **barmhartigheid** aan duizenden dergenen, die Mij liefhebben, en Mijn geboden (=alle Woord, oftewel onderwijzing, dat de Heere geboden heeft) onderhouden. (=iedereen die in gemeenschap leeft met God en Zijn Woord)*

Ruth 1

9 De HEERE geve u, dat gij ruste vindt, een iegelijk in het huis van haar man! En als zij haar kuste, hieven zij haar stem op en weenden;
10 En zij zeiden tot haar: Wij zullen zekerlijk met u wederkeren tot uw volk.

De Rust van het Nieuwe Verbond

Rust betekent ook Vertrouwing. Dit verwijst naar de *rust* van het Nieuwe Verbond der Genade. Typologisch staat *rust* voor het Nieuwe Verbond, en *werken* staat voor het Oude Verbond der Wet. De voorwaarde om de rust in te gaan, is geloof. Geloof is de norm. Als men gelooft in de Heere Jezus Christus, zal men de rust ingaan. Er wordt in het Oude Testament, ook in vers negen hierboven, al gesproken over die rust. Rust weggelegd voor het Volk Israël. Men zou de *rust* ingebracht worden; ook uitgedrukt in de sabbat. In de Bijbel horen rust en geloof bij elkaar. Werken hoort bij religie. Tot op heden is het Joodse Volk de Rust nog niet

ingegaan, zij gelooft niet in Christus als opgestane Zoon van God. Zij leven, tot op heden, dus nog niet onder het Nieuwe Verbond.

Mattheüs 11

28 Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt (van de werken van de Wet word je moe), en Ik zal u rust geven. (Christus geeft ons de Rust van het Nieuwe Verbond; wij hoeven niet te werken; Hij doet het Werk voor ons. Wij zijn de rust ingegaan)

29 Neemt Mijn juk op u (Zijn Juk is de Heilige Geest), en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen.

30 Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht. (In tegenstelling tot het juk van het Oude Verbond der Wet)

Ruth 1

9a De HEERE geve u, dat gij ruste vindt, een iegelijk in het huis van haar man!

‘Een iegelijk in het huis van haar man’

Naomi zegt haar schoondochters terug te keren naar hun familie. ‘Als huis van ieder van jullie Man, zullen jullie Rust vinden, en vertroost worden’. Dit slaat, typologisch, op de twee huizen van Israël; de twee- en de tien-stammen. Juda, de twee stammen, en Efraïm, de tien-stammen. Dit is een Belofte van de Heere; dat heel Israël, in de nabije toekomst, ook deel zal uitmaken van het Nieuwe Verbond der Genade. Ná de zeventigste Jaarweek zullen alle stammen van Israël de Rust ingaan.

Jeremia 31

31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël (=tien stammen) en met het huis van Juda (=twee stammen) een nieuw verbond (het Nieuwe Verbond der Genade) zal maken;

32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb (het Oude Verbond der Wet), ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE;

33 Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israël maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. (na Wedergeboorte=geloof van het Joodse Volk, aan het einde van de zeventigste Jaarweek)

Ruth 1

9B En als zij haar kuste, hieven zij haar stem op en weenden;

10 En zij zeiden tot haar: Wij zullen zekerlijk met u wederkeren tot uw volk.

Kussen staat typologisch voor Wedergeboorte

De kus van Naomi en haar twee schoondochters, grijpt vooruit naar het Nieuwe Verbond, waaronder zij, in de toekomst zullen leven. ‘Kussen’ staat in de Bijbel voor *vereenzelviging*, oftewel *gelijkvormig worden*, met het Woord, de Adem en het Leven van degene die gekust wordt. Speeksel, oftewel water, staat typologisch voor het Woord. Adem staat voor de Geest. **Woord en Geest** zijn in de Bijbel synoniemen van **Leven**. Bij het kussen vermengt het

speeksel, en de adem van de twee kussenden. Men neemt typologisch deel aan hetzelfde Leven. In dit geval, profetisch, het Leven onder het Nieuwe Verbond der Genade. Kussen leidt tot gemeenschap oftewel éénwording. Het *lijkt* op mond-op-mond beademing. Dan wordt de adem en speeksel van de één, overgebracht op de ander; om 'nieuw' leven te ontvangen...Wedergeboorte dus! Kussen staat typologisch voor wedergeboorte. Deelnemen aan het Opstandingsleven van Christus. Kust de Zoon!!

Spreuken 24

*26 Men zal de Lippen **kussen** Desgenen, die Rechte Woorden (=Woorden van eeuwig Leven= Nieuwe Verbond der Genade) antwoordt.*

Psalm 2

12 Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen. (*welgelukzalig zijn zij die Hem kussen; welgelukzalig zijn zij die wedergeboren zijn, want zij gaan niet verloren*)

Ruth 1

10 En zij zeiden tot haar: Wij zullen zekerlijk met u wederkeren tot uw volk.

Verstrooiing

De schoondochters zeggen tegen Naomi dat zij niet naar hun familie gaan, maar meegaan met Naomi naar Bethlehem. *Letterlijk* waren de schoondochters nog nooit in Bethlehem geweest. Overdrachtelijk wél. Orpa is immers een type van het gelovig overblijfsel van de 10-stammen van Israël, en Ruth is typologisch het gelovig overblijfsel van de 2-stammen. Beiden nu nog in de verstrooiing. (Buitenland) Samen zijn zij de *uiterlijke vorm* van het hele Volk Israël. (De tien-stammen werden, in 722 BC, door het Assyrische leger meegevoerd in ballingschap. Officieel zijn zij er nooit uit teruggekeerd. De twee-stammen werden door de Romeinen, onder leiding van Titus, bij de verwoesting van Jeruzalem, in ballingschap verstrooid)

Ruth 1

11 Maar Naomi zeide: Keert weder, mijn dochters! Waarom zoudt gij met mij gaan? Heb ik nog zonen in mijn lichaam, dat zij u tot mannen zouden zijn?

12 Keert weder, mijn dochters! Gaat heen; want ik ben te oud om een man te hebben. Wanneer ik al zeide: Ik heb hoop, of ik ook in dezen nacht een man had, ja, ook zonen baarde;

13 Zoudt gij daarnaar wachten, totdat zij zouden groot geworden zijn; zoudt gij daarnaar opgehouden worden, om geen man te nemen? Niet, mijn dochters! Want het is mij veel bitterder dan u; maar de hand des HEEREN is tegen mij uitgegaan.

Zwager-huwelijk

Deuternomium 25

*5 Wanneer broeders samenwonen, en een van hen sterft, en geen zoon heeft, zo zal de vrouw des verstorvenen aan geen vreemden man daarbuiten geworden; haar mans broeder zal tot haar ingaan, en nemen haar zich ter vrouwe, en doen haar den plicht van eens mans broeder.
6 En het zal geschieden, dat de eerstgeborene, dien zij zal baren, zal staan in den naam zijns broeders, des verstorvenen; opdat zijn naam niet uitgedelgd worde uit Israël.*

Naomi zegt; 'Ik heb geen andere kinderen, en al zou ik in de toekomst nog kinderen krijgen, dan duurt dat veel te lang om op te wachten. In de Wet staat namelijk 'het zwagerhuwelijk'; kinderloze weduwen trouwen dan met hun zwager. Dit om te voorkomen dat de erfenis van dat huis, die familie, verloren gaat. Het eerste kind van die weduwe en de zwager, heeft recht op de erfenis van de overleden eerste man van zijn moeder (oom). Naomi doelt hier op die inzetting van de Wet. Dit 'Leviraatshuwelijk' staat dus expliciet in de Wet, toch wordt dit ook al toegepast in Genesis achtendertig. In verband met Juda en Tamar.

14 Toen hieven zij haar stem op, en weenden wederom; en Orpa kuste haar schoonmoeder, maar Ruth kleefde haar aan.

Twee, maar typologisch één

In vers negen staat; als Naomi *haar* kuste. Hierboven, in vers veertien staat; dan hieven zij *haar* stem op. Hoewel het over *beide* schoondochters gaat, wordt *tóch enkelvoud* gebruikt. Dat is om te laten zien dat de dochters *samen* staan voor de twaalf- stammen. Typologisch staan Orpa en Ruth voor de *uiterlijke* vorm van het Volk Israël.

Verschil

Hier komt het verschil tussen de twee schoondochters. Orpa kust Naomi, en vertrekt alsnog naar haar eigen familie. Zij neemt afscheid, maar wel met verdriet. Op grond van het advies van Naomi kiest zij voor haar Volk en goden. Zij verdwijnt uit het zicht van Ruth en Naomi. In de Bijbel wordt vaak benadrukt dat wij niet zouden terugkeren naar het oude. Niet omzien. Ruth bleef bij Naomi. Aankleven betekent in de Bijbel eigenlijk 'onlosmakelijk met elkaar verbonden'.

15 Daarom zeide zij: Zie, uw zwagerin is wedergekeerd tot haar volk en tot haar goden; keer gij ook weder, uw zwagerin na.

Niet terugkeren naar het oude

Orpa keert terug naar het oude. De Schrift leert; 'Niet terugkeren naar de dingen die achter je liggen! Niet terugkeren naar de vleespotten van Egypte'. (typologisch; aards voedsel voor de natuurlijke mens; de Wet) 'Vergetende hetgeen achter ons is', is de oproep in Filippensen drie. 'We zouden ons uitstrekken naar hetgeen *voor* ons is'. Je zou ook kunnen zeggen; feitelijk was Orpa een gelovige vrouw, maar keerde terug naar de eerste beginselen van de wereld. *Elke* gelovige heeft de Heilige Geest ontvangen, maar als de gelovige geen zin heeft

in onderwerping en dienstbaarheid aan de Heere, dan kan de Geest weinig uitrichten. Dat heet dan ook de Geest *bedroeven*. Dan bedroeven wij de onzienlijke Christus. Dan laat de gelovige de Geest Zijn Werk niet afmaken, wat Hij in hem is begonnen.

Filippensen 1

6 Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus (=opname van de Gemeente);

2 Timotheüs 4

*10 Want Demas heeft mij (Pasulus)verlaten, **hebbende de tegenwoordige wereld liefgekregen**, en is naar Thessalonica gereisd; Krescens naar Galatië, Titus naar Dalmatië.*

Ruth 1

15 Daarom zeide zij: Zie, uw zwagerin is wedergekeerd tot haar volk en tot haar goden; keer gij ook weder, uw zwagerin na.

Oude en Nieuwe Schepping

Je kunt Orpa en Ruth dus ook zien als de *oude* en de *nieuwe* mens. De oude, natuurlijke mens behoort tot de Adamitische mensheid. Afstammelingen van Adam. Deze mens heeft een *zondige* natuur heeft, en daarmee ook een *sterfelijke* natuur. Wij hebben die zondige natuur geërfd van Adam, en daarom heet het ook 'erfzonde'. Christus is het Hoofd van een *nieuwe mensheid*. Hij is in Zijn Opstanding de Eerstgeborene, de Eersteling, van een *nieuwe Schepping*. Iedereen die gelovig oftewel wedergeboren is, neemt, samen met de Heere Jezus Christus, ook deel aan die nieuwe Schepping. In de gelovige manifesteren zich dus **twee naturen**; die van Adam en die van Christus. De oude en de nieuwe mens. Orpa en Ruth. Vlees en Geest.

Kolossensen 3

*9 Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den **ouden mens** met zijn werken,
10 En aangedaan hebt den **nieuwen mens**, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft;*

2 Petrus 1

3 Gelijk ons Zijn Goddelijke kracht alles, wat tot het leven en de godzaligheid behoort, geschonken heeft, door de kennis Desgenen, Die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd;

*4 Door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve der **Goddelijke natuur deelachtig** zoudt worden (nieuwe mens in Christus; Zijn Geest in ons), nadat gij ontvloten zijt het verderf (de oude mens stierf met Christus aan het kruis) , dat in de wereld is door de begeerlijkheid.*

Ruth 1

16 Maar Ruth zeide: Val mij niet tegen, dat ik u zou verlaten, om van achter u weder te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik ook heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten; uw volk is mijn volk, en uw God mijn God.

17 Waar gij zult sterven, zal ik sterven, en aldaar zal ik begraven worden; alzo doe mij de HEERE en alzo doe Hij daartoe, zo niet de dood alleen zal scheiding maken tussen mij en tussen u!

Uw God is mijn God

Dit zijn mooie woorden van Ruth. Ruth *kiest* voor het Volk van Naomi, het Volk van haar overleden man. Zij *kiest* voor Israël, voor Juda, maar meer nog *kiest* zij voor de Levende God. Zij heeft zich bekeerd tot de God van Israël. Ruth vereenzelvigd zich met Naomi, namelijk met het Volk Israël. Zij verklaart zichzelf tot een Israëlitische. Zij *zegt*, en zij *geloofd*, dat Jehovah, de God van Israel, *haar* God is. Zo is het ook nu nog. Iedereen die de keuze maakt te geloven in God, is een Israëliet!

Ruth 1

16b uw volk is mijn volk, en uw God mijn God

Wanneer ben je een Israëliet?

Romeinen 9

*6 Doch ik zeg dit niet, alsof het woord Gods ware uitgevallen; want **die zijn niet allen Israël, die uit Israël zijn.*** (Deze cryptische uitspraak wordt verklaard in de volgende verzen)

7 Noch omdat zij Abrahams zaad zijn, zijn zij allen kinderen; maar: In Izaak zal u het zaad genoemd worden.

8 Dat is, niet de kinderen des vleses, die zijn kinderen Gods; maar de kinderen der belofenis worden voor het zaad gerekend.

9 Want dit is het woord der belofenis: Omtrent dezen tijd zal Ik komen, en Sara zal een zoon hebben.

Wanneer ben je een Israëliet? Niet omdat je uit Israël bent, zegt de Bijbel. Ben je een *echte* Israëliet als je afstamt van Abraham, Izaak en Jacob? (Jacobs naam werd immers Israël, en hij is stamvader van het Volk Israël) Nee, zegt vers zeven. Er staat dat in *Izaak* het zaad genoemd zal worden, want Izaak was het ware beloofde zaad. En Christus is het Ware Zaad van Izaak. Je bent dus geen kind van God als je een *vleselijke* band hebt met Abraham, Izaak en Jacob/Israël, zegt vers acht. Je bent een kind van God als je *wedergeboren* bent. Als de Geest in jou woont. Dán heb je deel aan de Belofenis, de Zegeningen, die God gedaan heeft aan Abraham. Een echte Israëliet ben je, als je in het Ware Zaad van Abraham *geloofd*.

Romeinen 2

28 Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is; noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar in het vlees is; (je bent geen Jood op basis van besnijdenis. Het maakt niet uit of je besneden of onbesneden bent)

29 Maar die is een Jood, die het in het verborgen is, en de besnijdenis des harten, in den geest, niet in de letter, is de besnijdenis; wiens lof niet is uit de mensen, maar uit God. (besnijdenis van het hart, betekent dat de Geest in je woont, het betekent dat je wedergeboren bent op grond van geloof)

Wanneer ben je een kind van God?

Israël = יִשְׂרָאֵל = Strijder Gods; Heersen met God; Het Recht Gods
= Uitbeelding van geloof; Jacob is Israël geworden

Je moet dus een kind van God zijn om deel te krijgen aan de Beloftenissen, de Zegeningen die God aan Abraham, en Zijn Zaad gedaan heeft. Wanneer ben je een kind van God? Als je Hem aanneemt, en in Hem gelooft. Op datzelfde moment ben je wedergeboren, en komt de Geest in jou wonen. In Christus ben je dan een *strijder* van God, en in Christus ben je dan een *heerser* met God. Dus een Israëliet! En in Christus heb je dan deel aan Zijn Eeuwige Opstandingleven. De natuurlijke afstamming maakt niks uit. Dat maakt je geen kind van God. Maar op basis van *geloof* neem je deel aan de Belofte die God gedaan heeft aan Abraham en zijn Zaad. In zeker opzicht zijn wij, de Gemeente, Zijn Lichaam, dus *zaad* van Abraham. Omdat wij van Christus zijn. Lees maar in Galaten drie hieronder. De zegeningen die voor ons gelden, hebben een **Hemelse** toepassing.

Johannes 1

12 Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;

Galaten 3

6 Gelijkerwijs Abraham Gode geloofd heeft, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend;

*7 Zo verstaat gij dan, dat **degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn***

8 En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden.

*9 Zo dan, **die uit het geloof zijn, worden gezegend met den gelovigen Abraham.***

--

29 En indien gij van Christus zijt (eigendom van de Heere, Zijn Lichaam, de Gemeente), zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen. (=gelovigen uit de Joden, en gelovigen uit de Heidenen (= de niet-Joden))

Ruth 1

18 Als zij nu zag, dat zij vastelijk voorgenomen had met haar te gaan, zo hield zij op tot haar te spreken.

Het hart is de zetel van het geloof

‘Vastelijk voorgenomen’ heeft in de Bijbel te maken met het hart. Een keuze maken met het hart. Ergens voor *kiezen*. En met het hart *geloof* je. Het hart is de zetel van het geloof. De onzienlijke Christus, de Heilige Geest, is in ons *hart* komen wonen, nadat wij voor Hem gekozen hebben. Dit bevestigt dat Ruth een gelovige vrouw is geworden. Naomi zag in dat zij Ruth niet op andere gedachten kon brengen. Zij drong niet langer aan.

Handelingen 11

22 En het gerucht van hen kwam tot de oren der Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij zonden Barnabas uit, dat hij het land doorging tot Antiochië toe.

23 Dewelke, daar gekomen zijnde, en de genade Gods ziende, werd verblijd, en vermaande hen allen, dat zij met **een voornemen des harten** bij den Heere zouden blijven.

Wij zullen niet beschaamd worden

Orpa hing haar Volk en haar goden aan, zij keerde terug toen het erop aankwam. Ruth heeft, met haar hart, een duidelijke keuze gemaakt voor God. Net als wij gelovigen. Ook wij hebben een vast voornemen om bij de Heere God te blijven. Het is niet onze intentie de Geest te bedroeven. Trouwens, *niets* kan ons meer van Hem scheiden. Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw. Als wij ons vastkleven aan het Woord van God, als wij ons uitstrekken naar Hém, dan zullen wij nooit beschaamd worden.

Zoek de dingen die Boven zijn

Onze oude mens zoekt de dingen van de wereld, maar ons nieuwe Mens in Christus zoekt de dingen die Boven zijn. Wij zouden duidelijke keuzes maken in ons leven, om de Heere te leren *kennen*, en te *volgen*. Dan zullen wij steeds beter in staat zijn om onze oude mens te *negeren*. Wij kunnen hierbij leren van Ruth. Kiezen voor de Heere Jezus Christus. Wij wandelen niet door te aanschouwen, maar door geloof.

Psalm 119

25 Daleth. *Mijn ziel kleeft aan het stof (zaken uit de oude Schepping; stoffelijke dingen; deze wereld); maak mij levend naar Uw woord. (laat het Woord mij meer naar U toe trekken; ik zou leven vanuit Uw Woord)*

--

31 *Ik kleef vast (éénwording) aan Uw getuigenissen (dat wij meer en meer naar Uw Beeld veranderd zullen worden); o HEERE! beschaam mij niet. (Wie in Christus geloofd, zal niet beschaamd worden)*

Kolossensen 3

1 *Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods.*

2 ***Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.***

3 *Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.*

Ruth 1

19 ***Alzo gingen die beiden, totdat zij te Bethlehem inkwamen; en het geschiedde, als zij te Bethlehem inkwamen, dat de ganse stad over haar beroerd werd, en zij zeiden: Is dit Naomi?***

20 ***Maar zij zeide tot henlieden: Noemt mij niet Naomi, noemt mij Mara; want de Almachtige heeft mij grote bitterheid aangedaan.***

Mara

Naomi en Ruth komen uiteindelijk Bethlehem binnen. Heel de stad was in beroering, iedereen had het erover. Ze vroegen; 'is dit Naomi? De lieflijke, de zoete'? Zij hadden haar immers tien jaar niet gezien! Maar Naomi zei tegen hen dat ze haar geen Naomi meer

moesten noemen. 'Noem mij maar Mara'. Mara betekent bitter. Ze had immers haar man en twee zonen verloren in Moab. Naomi had in Moab gehoord dat de Heere Zijn Volk weer voorzag van brood. Dat is de reden van terugkomst in Bethlehem.

Exodus 15

*23 Toen kwamen zij te Mara; doch zij konden het water van Mara niet drinken, want het was **bitter**; daarom werd derzelve naam genoemd Mara.*

Bij Zijn Wederkomst

Ook in de toekomst zal de Heere weer omzien naar Zijn Volk. Hij zal, na de zeventigste Jaarweek, het gelovig overblijfsel van Israël voeden met Brood uit de Hemel.

Ruth 1

*20b want de **Almachtige** heeft mij grote bitterheid aangedaan.*

De Almachtige

Genesis 17

*1 Als nu Abram negen en negentig jaren oud was, zo verscheen de HEERE aan Abram, en zeide tot hem: Ik ben **God, de Almachtige** (El Shaddai) ! Wandel voor Mijn aangezicht, en zijt oprecht!*

God de Almachtige = אֱלֹהִים = El Shaddai. Deze naam komt voor de eerste keer voor in Genesis zeventien. Het is de Naam waarmee de Heere Zich bekend maakte aan Abraham. De term komt ook heel vaak voor in het Boek Job.

Psalms 91

*1 Die in de schuilplaats (verborgenheid; verborgen plaats) des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des **Almachtigen**. (dan ben je veilig; zoals ook wij met Hem verborgen zijn in de Hemel)*

2 Ik zal tot den HEERE (Jehova) zeggen: Mijn Toevlucht en mijn Burg! mijn God, op Welken ik vertrouw!

Ruth 1

*21 Vol toog ik weg, maar ledig heeft mij de HEERE doen wederkeren; waarom zoudt gij mij Naomi noemen, daar de HEERE tegen mij getuigt, en de **Almachtige** mij kwaad aangedaan heeft?*

Haar man en kinderen verloren

In vers eenentwintig legt Naomi uit *waarom* zij haar Mara zouden noemen. 'Vol toog zij heen'; zij vertrok met man en kinderen. 'Ledig heeft mij de Heere doen terugkomen'. Dat is niet helemaal waar, zij heeft immers Ruth bij zich! Niettemin is zij haar hele gezin verloren. 'Dat de Almachtige haar kwaad heeft aangedaan', heeft meer een *profetische* betekenis. Voor Naomi *voelt* het waarschijnlijk dat de Heere tegen haar is.

22 Alzo kwam Naomi weder, en Ruth, de Moabietische, haar schoondochter, met haar, die uit de velden Moabs wederkwam; en zij kwamen te Bethlehem in het begin van den gersteoogst.

Boaz zorgt voor Naomi en Ruth

Achter dit laatste vers, zit een hele profetische, en typologische betekenis! Dat komt later. In het volgende hoofdstuk kunnen we lezen dat Ruth graan mag verzamelen op het veld van Boaz. Boaz de Losser. Boaz zorgt ervoor dat Naomi en Ruth in leven blijven. Ruth mag bij Boaz op het veld blijven om korenaren te verzamelen. Zij mag dit doen tijdens de hele **gersteoogst**, en daarna de **tarweoogst**. Dat is een hele lange periode. Zie ook de volgende studie 'Boek Ruth uitleg gerste- en tarweoogst'.

Amen.